

Защо зайцитѣ иматъ голѣми уши.

Легенда.

Било презъ време на потопа.

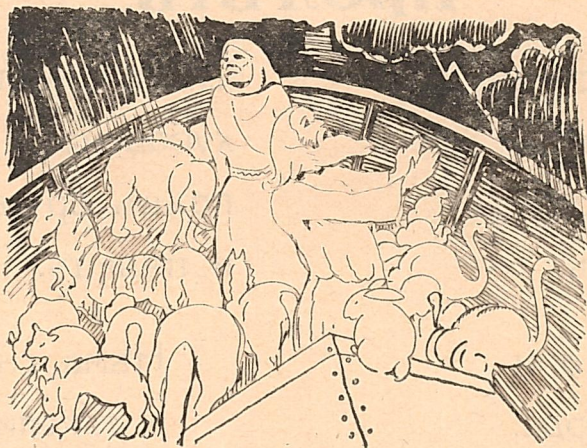
Когато на седмия день дѣдо Ной свършилъ ковчега, той прибралъ въ него по единъ чифтъ животни, замандалилъ яко вратата и полегналъ да си почине.

И ето небето почернѣло. Засвѣтвало, загърмѣло. Цѣлата земя се затресла. А небето сякашъ се раздрало. И ливналъ дъждъ като изъ ведро.

Уплашили се дѣдо Ноевитѣ животни. Отъ страхъ незнаели кжде да се дѣнатъ: ту завирали глави подъ ясли-тѣ, ту тичали като пощръклѣли изъ ковчега.

Разлюлѣли ковчега на дѣда Ноя и на два пѣти ха-ха да го катурнатъ.

Изплашилъ се дѣдо Ной. Станалъ и дигналъ отма-лѣли ржце:

— Господи, научи ме какво да правя!

Но нали гърмѣло, Господъ не чулъ молбата му.

Тогава баба Ноевица рекла:

— Да попитаме лисицата. Тя е хитра и разумна. Може да ни поучи.

Попитали я.

— Събери имъ ушитѣ, дѣдо Ное, за да не чуватъ, и тѣ ще мирясатъ, — рекла лисицата.

Дѣдо Ной запретналъ ржави. Но лисицата го спрѣла.